

ПРОТОКОЛ

№ 44

гр. Бургас, 26.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Галина Т. Канакиева

Членове: Петя Ив. П.а Дакова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
и прокурора Л. Г. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Даниел Н. Марков Въззивно наказателно дело от общ характер № 20242000600028 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Апелативна прокуратура – Бургас, се представлява от **Апелативния прокурор Л. П.**

Жалбоподателят подсъдим В. М. В., се явява лично и с упълномощения защитник **адв. Р. Н.** от АК – Бургас.

Жалбоподателите частни обвинители Ф. Х. Х. и А. А. С., не се явяват, редовно призовани. Явява се жалбоподателят частен обвинител **С. Е. С.**. За тримата частни обвинители се явява повереникът **адв. Н. В.**. За С. С. се явява повереникът **адв. А. С.**

Не се явяват **частните обвинители Д. Х. Х., Г. Х. Х., Х. Х. Д.**, както и техния повереник **адв. Я. К.**, редовно призовани.

По хода на делото:

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. В.: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. С.: Моля да се даде ход на делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ ЧАСТЕН ОБВИНИТЕЛ С. С.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Н.: Няма пречки, моля да дадете ход на делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ ПОДСЪДИМ В. В.: Съгласен съм да се гледа делото.

Съдът след като изслуша становищата на страните и намери, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да сочим нови доказателства.

АДВ. В.: Няма да сочим нови доказателства.

АДВ. С.: Няма да сочим доказателства.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ С. С.: Няма да представям доказателства.

АДВ. Н.: Уважаеми апелативни съдии, аз ще представя и моля да приемете копия от 2 броя удостоверения за раждане на децата на подсъдимия, въпреки че характеристикните данни са установени, но те липсват по делото.

Съдът дава възможност на поверениците и прокурора да се запознаят с представените писмени доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат представените удостоверения за раждане.

АДВ. В.: Не възразяваме да се приемат представените удостоверения.

АДВ. С.: Да се приемат представените удостоверения за раждане.

Страните поотделно **ЗАЯВИХА**, че няма да сочат нови доказателства.

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените 2 броя удостоверения за раждане на децата на жалбоподателя подсъдим В..

ПРОЧИТА приложените по делото писмени доказателства.

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие и **ДАВА ДУМАТА** за прения по същество.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам, че жалбите са неоснователни. По делото няма спор по отношение на фактическа обстановка, правна квалификация и доказаност на обвинението.

Производството пред БОС е протекло по реда на чл. 371, т. 2 от НПК - съкратено съдебно следствие, с пълно признание от страна на подсъдимия на фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Съдът е признал подсъдимия В. за виновен, за причиняване по непредпазливост на смърт на три лица и тежка телесна повреда на едно лице, при нарушение на чл. 23, ал. 2, чл. 116, чл. 126 и чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДП. Основно нарушенията на В., са свързани с това, че не е съобразил скоростта си на движение, състоянието на товарния автомобил и полуремаркетото, като е товарен с над 10 тона товар и с неизправна спирачна система на полуремаркетото.

В мотивите на присъдата подробно и правилно са анализирани всички доказателства, включително гласните и експертизите, и безспорно установено е, че обвинението е доказано по несъмнен начин. Изцяло поддържам аргументите на Окръжния съд, че деянието е във форма на вина – самонадеяност и това, че е причинена смърт на три лица, две от които малолетни и тежка телесна повреда на още едно лице.

Спорът по делото видно от жалбата, е основно относно размера на наложените наказания „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да се управлява МПС“, като съответно защитата на подсъдимия иска тяхното намаляване, а поверениците на частните обвинители - тяхното увеличаване до максималния размер от 15 години. Искам само да вметна, че 15 години не могат да бъдат наложени, тъй като е приложен чл. 58а от НК. Максималният размер няма как да бъде приложен.

Аз считам, че наказанията са правилно определени и съответни на извършеното престъпление. Съдът правилно е посочил смекчаващите и

отегчаващи вината обстоятелства, като единствено не мога да се съглася с посоченото в мотивите към присъдата, че В. е дисциплиниран водач. Точно обратното. Той е наказван многократно за нарушения по ЗДП, макар че липсва последното наказателно постановление от 2015 година, но пък след това има и 5 нови, по фишове, така че според мен той по-скоро е недисциплиниран водач на МПС и за това според мен правилно е определен размерът на наказание „лишаване от право да се управлява МПС“ в размер на 9 години.

Приемам, че има още едно смекчаващо вината обстоятелство, представените днес данни с актове за раждане, че има две малолетни деца.

За мен допуснатите в конкретния случай нарушения на ЗДП, са изключително сериозни, причиненото ПТП е с много тежък вредоносен резултат, единствено на действията на подсъдимия.

При толкова тежък неправомерен резултат, при толкова тежки нарушения по ЗДП и наказанията му по ЗДП в предходните години, при В. следва да се отчете в по-пълна степен прилагане на целите на наказанието по чл. 36, ал. 1, предл. 1 и 2 от НК, а именно да се въздейства предупредително върху него и да му се отнеме за сравнително по-продължителен период от време възможността да върши нарушения и престъпления по транспорта. В този смисъл считам, че Окръжен съд – Бургас правилно е индивидуализирал размера на предвиденото наказание, те са справедливи и съответстват на деянието и изпълняват целите на специалната и генералната превенция.

Впрочем, точно такива наказания е искал прокурорът от Окръжна прокуратура – Бургас и няма протест от негова страна. Въобще не може да става и въпрос за прилагане на чл. 55 от НК, а ако въобще може да става въпрос за някаква промяна на наказанието, считам, че може да се мисли за някаква промяна на размера на наказанията само в посока на тяхното увеличаване.

Моля да потвърдите обжалваната присъда. Моля да потвърдите и мярката за неотклонение на В. „парична гаранция“ от 2000 лв., и „забраната за напускане пределите на Република България“. Деянието е непредпазливо, той е с добро процесуално поведение и не е осъждан, поради което, въпреки че наказанието му е ефективно, не намирам за необходимост да му се взима по-тежка мярка за неотклонение.

АДВ. В.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам така изготвената въззивна жалба и допълнението към нея. Изключително подробно съм анализирал мотивите, изготвени от Окръжен съд – Бургас. Ще започна с една реплика първо към прокурора.

Известно ни е, че производството се е развило по чл. 271, т. 2 от НПК. Във въззивната си жалба аз съм поискал максимално предвиденото наказание по отношение на извършеното деяние от подсъдимия, а то е 15

години. Съдът може да приложи като му даде 15 години „лишаване от свобода“ и след редуцията с 1/3, да бъде намалено на 10 години. Считам, че наложеното наказание е силно занижено по отношение на подсъдимия. Същото не съответства на обществената опасност на извършеното деяние и на целите на наказание. При това тежко ПТП, са загинали две малолетни деца и техния баща, клинично здрав, работещ, в присъствието и пред погледа на тяхната майка и съпруга. Тази майка е обречена от тук нататък за цял живот, нито ще си върне децата, нито ще види повече мъжа си.

Правилно Окръжен съд – Бургас е анализирал оценката на доказателствата и основателно е кредитирал изложените и приети съдебномедицински и автотехнически експертизи – повторни, допълнителни и тройни.

В мотивите си към постановения акт съдът е приел, че подсъдимият В. е бил длъжен и обективно е могъл да предвиди настъпването на вредоносния резултат и да го предотврати. Както се цитира в мотивите, той е опитен водач, с доста стаж. Всеки преминал по този път в посока Варна – Бургас, в участъка преди да навлезеш в гр. Айтос, след знак „Внимание наклон“, с определен процент наклон, имаме пет джоба. При възникване на опасност всеки водач може да отбие при възникване на някакво събитие, което не е било налично преди това, с цел да предотврати настъпването на тежкото произшествие. Същия водач не е спазил тези изисквания от ЗДП и не е отбил, а е навлязъл с над разрешената скорост в гр. Айтос и е причинил този тежък вредоносен резултат. Същият е имал възможност за избегне настъпването на този резултат, като е отказал извършването на курса, който е бил претоварен с над 10 тона. В хода на досъдебното производство той не ангажира никакви доказателства и не даде обяснения по отношение на това, че работодателят му го е задължил да извърши този курс. Такива данни в досъдебното производство нямаше, а единствено той даде такива обяснения пред първоинстанционния съд. Може би това е една защитна негова реакция, с цел да прехвърли вината на своя работодател, но все пак той знае своето задължение и въпреки това свидетелят, който е бил на кантара, многократно го е завръщал да не преминава този курс, тъй като той е много над максималното количество натоварен, а впоследствие дори му е било казано като задължение да разтовари част от товара си.

Аз считам, че формата на вината е груба небрежност. Той е съзнавал с този претоварен товар, със спирачки, които не са работещи на полулремаркетото и с тази скорост, която надвишава максимално разрешената скорост за населено място, което е 50 км/ч, той е могъл да предвиди настъпването на тези обстоятелства и факти, и е било възможно да не предизвика този резултат. Въпреки това, най-вероятно от самонадеяност, да се прибере по-бързо в дома си при семейството, не е изпълнил това свое задължение като водач на товарен автомобил.

Много важно, което съм коментирал във въззивната жалба е и

отсъствието, и дефицита на мотивите по отношение на приетия баланс на смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства. Аз считам, че няма такова противопоставяне на смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Единствено към онзи момент и към настоящия момент, подсъдимият е неосъждан. Считам, че няма добро процесуално поведение, както изтъкна представителят на Апелативна прокуратура. Да, явявал се е в съдебните заседания, което е било едно, но нито е дал никакви подробни обяснения, което е негово право, но не изрази едно съжаление към тези деца, които са починали, спрямо неговите баба и дядо и спрямо тяхната майка. За това считам, че не може да се говори за превес на смекчаващи вината обстоятелства или равнопоставени. Смятам, че присъдата трябва да почива изцяло на превеса на отегчаващите вината обстоятелства над смекчаващите. В днешно съдебно заседание бяха приети и представени доказателства по отношение на това, че е баща на две малолетни деца. Да, спор няма, те бяха установени в Окръжен съд – Бургас, но не бяха представени като доказателства пред първата инстанция. За това считам, че целите на наказанието ще бъдат изпълнени единствено ако се даде предвиденото максимално наказание „лишаване от свобода“ от 15 години и след редукцията да постановите 10 години „лишаване от свобода“, при общ режим. Също, считам с тези наказания като водач на МПС, той не е дисциплиниран, извършил е нарушение по ЗДП и Правилника за неговото приложение, за което считам, че също трябва да бъде в един максимален размер от 15 години, да бъде лишен от правоуправление.

Пред предходната инстанция бях поискал с една нарочна молба, тъй като представлявам и защитавам поверениците си безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, да ни бъдат присъдени адвокатски възнаграждения, и в пледоарията съм поискал това. Съдът не се произнесе, за това на база и основание чл. 306 от НПК бях поискал съдът да се произнесе, въпреки това не се е произнесъл в тази насока. За това Ви моля да се произнесете по искането за разноси на основание чл. 38, ал. 1, т. 2, от предходната инстанция, като представям списък и за настоящата инстанция, и моля да го приемете.

АДВ. С.: Уважаема госпожо председател, уважаеми апелативни съдии, изцяло се присъединявам към казаното от колегата В. и към неговата жалба, и изложение към нея. Подробно аз няма да преповтарям доводите. Ще се спра само на няколко момента, които считам че са важни в производството, особено в мотивите на първоинстанционния съд.

Действително съдът е посочил, че приема баланс на смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства. Такъв баланс според нас не съществува. Това е един професионален шофьор, който е управлявал композиция, която е била претоварена с над 10 тона. Влиза в града с над 90 км/ч. Катастрофата става близко до детска площадка. Композицията е с неизправна спирачна

система.

Ще цитирам само едно решение на ВКС - Решение № 141/2020 г. по НД № 535/20202 г. на Първо НО. Това, че подсъдимият полага труд като професионален шофьор, дейност, която предполага много по-високи изисквания към него във връзка със съблюдаване правилата на движение, наред с данните за извършени предходни нарушения, ще отвори една скоба в конкретния случай, както изложи държавното обвинение, съществуват множество такива и допуснатите при инкриминираното деяние на повече от едно драстични нарушения на правилата за движение, се цени като отегчаващо отговорността обстоятелство. Първоинстанционният съд изобщо не го коментирал. Няма как също така, в мотивите е посочено, че тъй като той е претърпял телесни увреди, това следва да се счете като смекчаващо вината обстоятелство, тъй като бил затруднен да подпомогне и изкаже съболезнования на семейството на починалия.

Той, самият водач сам се е привел в това състояние със системното си поведение. Целият фактически състав показва, че той многократно е можел да предотврати произшествието и ужасяващия вредоносен резултат. Още на кантара му е било обърнато внимание колко е претоварен. Един професионален шофьор, пък и един обикновен човек, взима решение да тръгне ли по този път, който вероятно и съдът, и всички в залата знаем за какво става дума, какъв наклон има, с една композиция която е 50 тона и е с 10 тона претоварена над допустимата норма, със спирачки, които не действат и влита в града. Убива цяло едно семейство, оставя една почернена майка и съпруга, дядо, баба, от двете страни, изключително пострадали хора. Със система от действия, съвсем целенасочени и обмислени, бих казал, и самонадеяни безспорно, той почерня няколко семейства. Ще отвори една скоба. Съдът е ограничен в присъдата, която може да постанови, с оглед обвинението, което е повдигнато. За подобно престъпление, всички знаем за обществен интерес и гледаме за едно ПТП на Черни връх, как един водач получи на първа инстанция 20 години, за убийството на две момичета, но това се случва на Черни връх в София.

Когато ПТП-то се случва до детска площадка в Айтос, държавното обвинение повдига за непредпазливост и съответно съдът е ограничен да приложи закона за непредпазливо деяние, и максимално предвиденото по закон е 15 години, след редуцията – 10 години, за убийството на две малолетни деца и техния баща. Ако беше настъпило произшествието 500 метра по-надолу в търговския център и бяха загинали 5 души, щеше ли да е такова обвинението и отново ли щяхме да говорим за наказание до 15 години, с редуцията до 10 години. При института на предсрочното условно освобождаване всички знаем колко ще бъде реално изтърпяното наказание. Личната превенция е едно, считам, че в този случай следва да се обърне внимание за генералната превенция. Това изтъкнахме и пред първата инстанция.

В малка България предходната 2023 г. е на първо място в Европа по загинали от пътнотранспортни произшествия. Нашето общество не се превъзпитава. То не върви към добро. Нашият законодател не действа по никакви причини и единственият признат в този случай да въздаде и да възпре обществото само по себе си да не се самоунищожава. С наказание от 6 години не превъзпитаваме никой от водачите, особено в конкретния случай, когато те системно с няколко действия нарушават ужасно грубо всякакви норми и порядки.

Когато е нещо, което се е случило изненадващо за водача и за всички около него, е едно, но когато този човек е бил предупреден на кантара, че композицията му е претоварена, когато знае на къде е тръгнал и по какъв път, и с каква скорост, и след това слушаме оправдания пред първа инстанция, че видиш ли неговият шеф, началник, собственик на фирмата, едва ли не го бил накарал. Това бягство от отговорност не говори за разкаяние и за приемане на вината. После виждаме въззивни жалби с искане за прилагане на чл. 55, условното осъждане и т.н., при две загинали деца. Аз ще се обърна към подсъдимия, той също има деца, в ситуация, в когато причиняваш такъв резултат, считам, че от човешка и от всяка друга гледна точка следва да понесеш наказанието, но явно това е преценка на всеки един от нас.

И отново се обръщам към съда, молим за максималното допустимо от закона наказание с колегата В. и от името на нашите доверители, не самоцелно, не за да удовлетвори някаква жажда за мъст, а защото трябва да има справедливост и справедливостта както по отношение на прекия причинител, така и към нашето общество е адекватни наказания, защото просто сигналът към всички нас е много лош, от законодателя най-вече, донякъде и от обвинението. Представителят на Апелативна прокуратура няма вина за това, което е повдигнато и водено като наказателно производство до настоящия момент, но просто наказанията, които се прилагат, не въздействат върху всички. Продължават масово да се нарушават изключително грубо нормите, което води до погубване на човешки животи, а когато говорим за детски живот, считам, че загубата е абсолютно неизмерима.

Това че Върховният съд приема, че при непредпазливи престъпления деецът не може да предвиди каква е възрастта на пострадалия, това не може да се взема като отегчаващо вината обстоятелство, съществува такава практика.

В тази връзка, от мое име и от името на доверителя ми, ще Ви помолим за изменение на присъдата и налагане на максимално допустимото наказание, и естествено съдът е принуден да приложи и редукцията, разбира се.

Моля да оставите въззивната жалба на подсъдимия без уважение. Считам, че е изцяло неоснователна и немотивирана.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ С. С.: Искам да се наложи максимално наказание на подсъдимия. Присъединявам се към казаното от моите повереници.

АДВ. Н.: Уважаеми апелативни съдии, аз за разлика от колегите ще бъда по-кратък и ще се огранича в съществото на извършеното престъпление.

Ние с подзащитния ми сме запознати с мотивите на първоинстанционния съда и напълно споделяме изложеното в тях. Като основни причини за настъпилото ПТП, на първо място, прекомерното претоварване на пътната композиция, с което сме съгласни, повече от 10 тона товар. Втората причина, са техническите неизправности, констатирани от вещите лица, като неизправна спирачна система на прикаченото полуремарке, определено от заключението на експертизата като негодно. Приемаме също така и мотивите на съда относно третата основна причина, а именно поведението на водача и тук с едно малко изключение, констатираното от първоинстанционния съд невключване на моторната спирачка, чиято цел е да забави скоростта на буталата в двигателя и така да намали скоростта. Тялото на тази спирачка се намира в двигателя, а на таблото пред водача има команден лост с три степени. Предвид обясненията на подзащитния ми дадени на досъдебното производство, поискахме от вещите лица да отговорят допълнително на въпроси за изправността на тази спирачка и дали е била включена, но предвид измененията от нанесените щети върху влекача, тези изменения не позволиха на експертите да дадат отговори и на двата въпроса. Също така защитата споделя и становището на съда относно останалите косвени причини, които са във взаимовръзка с основните три, които изброих, довели до произшествие с толкова трагични последици, конкретно стар, износен влекач, очевидно неподдържани системи за сигурност, неангажираност за извършване на годни технически прегледи в съответните срокове. Тези причини касаят най-вече отговорността на работодателя, а не на водача. С това също сме съгласни с първоинстанционния съд и в този смисъл е и безспорното правилно заключение на съда, че действителното основание за тази установена предварителна молба на подзащитния ми, за смяна на превозното средство, е било именно нежеланието му да управлява небезопасен, неизправен товарен автомобил. И в този смисъл приемам за напълно правилен, логичен изводът на съда, че собственикът и управител на фирмата работодател, е способствал индиректно за възникване на определени причини, които са повлияли за възникването на този трагичен инцидент.

Разбира се казаното до тук въобще не цели да омаловажи отговорността на подсъдимия, напротив, той е имал избор да претовари ремаркетото или не, да потегли с тази неизправна композиция или не. Наистина е взел грешно решение и следва да поеме отговорността си.

Видно от материалите и цялостното поведение на В. В. обаче в различните фази на процеса, той напълно осъзнава тежестта на стореното от него, изразява искрено съжаление, съдействал е с каквото може и с каквото помни, тъй като той също е заинтересован за разкриване на истината. Трудово и семейно е ангажиран, с две малолетни деца в ученическа възраст, които се нуждаят от бащино присъствие и бащина подкрепа.

Желая да подчертая, че подзащитният ми е дисциплиниран водач, спазващ правилата за движение, във връзка с това, което казаха поверениците и прокурорът. Последното му наказателно постановление за нарушение по ЗДП е от 2015 г., т.е. 6 години преди извършеното деяние. Поради което считам, че подзащитният ми е реабилитиран по отношение на всички последици от извършените от него нарушения, включително и от подобен укор от страна на поверениците и на прокурора.

Като извод подсъдимият В., според мен лично е с много ниска степен на обществена опасност. Разбирам в момента, че тази ниска степен на обществена опасност следва да бъде съпоставена при определяне на наказанието с изключително високата обществена опасност на престъплението и въпреки това считам, че размерът на наказанието „лишаване от свобода“ от 6 години, е значително завишен от първата инстанция, като мнението ми е на база на периода от време, който е нужен на В. В. да се поправи, превъзпита и след това отново да се интегрира в обществото, където да продължи да изпълнява семейните си, трудовите си и гражданските си задължения, и в този смисъл, моля да намалите срока на първоначално определеното му наказание.

Моля да произнасяне в този смисъл.

Съдът ПРЕДОСТАВЯ правото на лична защита на ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ ПОДСЪДИМ В. В.: Присъединявам се към казаното от моя защитник. Искам да се извиня искрено на пострадалите и прошка да поискам. Знам, че няма да върна времето, но ако могат да ми простят, да ми простят.

Съдът ПРИКЛЮЧВА изслушването на съдебните прения.

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ ПОДСЪДИМ В. В.: Моля за възможно най-ниската присъда.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 10.40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____